

[**POGŁOWCZYŻNA** sb f

pogłowczyżna, pohławczyżna.

Tekst nie oznacza ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne; pohławczyżna z tekstu nieoznaczającego pochyleń.

sg N pogłowczyżna. ◇ G pohławczyżny.

Sł stp: pogłówszczyżna, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVII w.: pogłówszczyżna.

Danina na rzecz panującego płacona od głowy, tj. od osoby: Nadto jest człowieka 3, którzy miasto pohławczyżny dają pieniądze czynsz LustrRus 181, 182.

W połączeniu szeregowym: vftawiamy: áby podatki ziemskie/ to ieft/ Pogłowczyżná/ Serepczyżná/ y winy z Koniá zá nie słuženim WOyny w Wielkim Księstwie Litewskim [...]/ ták iż tákowych wyžey omienionych podatkow dobierać Poborcy [...] będą powinni Konst 1569 112v; Wybieranie Szofow/ Lanowego/ pogłowczyżny od Zydow [...]/ ma lie począć/ od blisko przeszłego poniedziałku zá cztery niedziele. Konst 1576 137v.

Zwrot: »[po ile] pohławczyżny dawać«: Nadto człowiek 1 miasto zboża alias tylko pohławczyżny daje na rok fl.4. LustrRus I 183, I 181, 189.

Szereg: »pohławczyżna alias zboże dane«: Nad to jest kmieci osiadłych 2, którzy miasto pohławczyżny alias zboża danego dają per fl. 2 LustrRus I 189, I 191.

*Cf **POGŁOWIE, POGŁOWNY***